

• De mistica theologia •

prins et absolutus. **A**ddūt argumēnum quia deus hoc esse sibi nomen p̄p̄iu respōdit moysi dicens. **V**ices inquit / qui est / mi sit me ad vos. **A**ffirmat illi si se de conce p̄tu bonitatis sicut in lege noua r̄ndit t̄p̄s solus deus bonus est; electi vident̄ in hāc sententiam. **A**ug⁹. pluries noīlatim in suo octauo de trinitate / vbi in bonū absolutū docet ferrī / et sequar eius. **B**ona ventura in suo itinerario lecto. **S**ed ecce nescio q̄ pacto dum practicā dare p̄fessus sum my sticam theologiam: relabor rursus ad spe culatiuam: sed nō supuacue. **E**st quippe ti bi necessariū / o anima que in deum ferre q̄ ris te p̄ anagogicos excessus / vt auertere di scas te, p̄ innatam vim abstractiūam a fantasmatib⁹ / sicut abstractiūa virtus inferior in brutis et sp̄eb⁹ sensat⁹ elicit insensatas. **S**cieris quoq̄ imperfectiones secernere a p̄fectionib⁹ / vt tandem pure aliqd p̄fectus tibi resplēdeat in essentia et bonitate. **N**o quamur tūp̄ minus eruditis in methaphysica seu theologia / et dicamus. si possum⁹ / quo pacto quo ve obseruatōis studio / poterit se sp̄ius a fantasmatib⁹ auertere / dum anagogicos aut supumentales querit excess⁹. **E**t fortassis hoc poterit fieri si in omni cognitione et meditatiōe sua deo. nequaq̄ sifistat hō in cognitione: sed aspir̄ p̄ vim affectiūa / quasi cordis ore inhiante in suā potentiam / et in suam sapientiam / in suam bonitatem / saporādā / et gustandā / tanq̄ eius / q̄ totus est terribilis in cōsilij sup filios hominū / p̄ maiestatē potentie dñantis / iudi / cantisq̄ / totus magnus et mirabilis in sa piētā cuius nō est numerus / totus deniq̄ suauis / totus desiderabilis / totus amabilis valde / in bonitate et torrente voluptatis sue. **O**ccurret tibi sic nitenti / sic intēto plus prima turba fantasmatis: credo equidem irruent importune fantasmata et irrūpent in vitroq̄ oculos tuos interiores. **T**u yō forster abīce seorsum ea cōstū potes māu meditationis / et velut excusso capire sp̄ius lib euadere labora: aut tu q̄si dissimulatis eis sp̄retis ve perge quo pgis / et p̄ medium a gmen illud impbū / alacer erūpe. **S**itis te spiritualis extimule: vt quēadmodū desiderat ceruus vndiq̄ canū morsib⁹ patens et supcalefescens ad gelidos tutos q̄ fōtes a quarū: sicut labora cōtra impediēta fātā mata / vt possis et tu dicere / roze sanctispiris tūs calefact⁹ / desiderata īa mea ad te deus.

Sicut in aia mea ad deū fōtē viuu/q̄i veni
az t apparebo aū faciē dei **S**cito autq̄
nisi te prius expurgauerit timoris lima/ḡ
integerrimam et nō fictam penitentiaz/ni
si mens insup elimita peccati scoria, clara
refulserit ḡ reformatiōem in nouitate sp̄i
ritus fm̄ duos actus hierarchicos primos
qui sunt purgare t illuminare/yanū pror
sus erit tibi antelucem surgere.ad hoc pfe
ctionis culmen. **S**urgite,pinde postq̄ se/
deritis q̄ manducatis panem doloris in ti
more sc̄z sine quo iustificari nemo p̄t/ an
te deū. **I**mp̄be audes irrūpere in osculum
oris/si nec pedibus cū lachrimis/nec ma
nibus cū gratiarū atractione prius illud clare
curaueris **C**atuero dū eosq̄ peruenierit
bene cōscia mens, zmu dayt nec gaudia ne
q̄ aliud oino vel seruile vel mercenarii an
xia recogitz,neq̄ p̄terea de deo quicquam
negociosum durum/asperū/vel turbulen
tū penset sicut de iudice retributore vel in
fictore vindicte. **S**ed hoc ynicū veneriti
mentem/qz totus desiderabilis est/suavis
et mitis/totus amari etiam si occiderit di
gnissimus,dū solū ira placuit amorz nego
ciarū/muola tūc ad amplectus sponsi, str
ge pectus illud diuinū torz amicicie puriss
ime brachijs,fige oscula castissima pacis
etupantis omnem sensum/ut et dicere sub
inde possis gratulabundat amorosa deno
tione/dilectus meus mibi et ego illi r̄.

Finit. Tractatus Generalis.

bilis magistri Johis de Herso de elucidatione scholastica mystice theologie sub duo decim consideratioibz traditus.

Dobis datū est nosse misteriū
um regni celoz. dicebat ihus
discipulis suis. Propter qđ
et in alio loco exultauit i spu
dices. Lōfiteor tibi pater re
celi z terre qđ abscondisti hec a sapiēbus z
reuelasti ea puulis. Nec misteria sunt qđ lo
quebas aplūs pfectis / z in quibꝫ excedebat
deo. qđia tradidit ex reuelatione sua diuum⁹
dionisiuſ / in de mistica theologia. z de di
uinis noībo pſertim ca. vii. vocās bāc sapi
entiam irrōnalem stultā z amentē **Qua**
sup sapia dudū opuscula duo scripsimus.
Scripserūt et alij noīatim Hugo de balz
ma in tractatu de triplici via in deūtrbi de
terminat finaliter et ex intentione qđ ab ep

mentis letitiae deum & animo
atque iusti redi cōmitate organica
et militare et ab Conditu quo nem
con lemnacij. L'entur videtur
nos conuentuā in innervato cl
rī. Aliquon p̄fere non videtur
de rūna induſtria quā nō rūna
Spuria a fantazia timet auerter
cōfīcī p̄m omnī intellegē
intellicūlū organone vienent tan
nūp̄cālū operat. si nō hōc p̄dūcatur
perforatur in deū ī p̄ intelligē
dētrūp̄ponēt̄ t̄ḡ vī
nos dionisius cū his copolitū
theologā tradiſerit̄ cap̄ int̄ro
ad intellegēcūm dīcībūs. Dic̄
balma cōlēderatē mōdū cū
p̄fīcī fici q̄ amīcī sūt̄ cognī
cīt̄ dī amore p̄re nūcī. Ius t̄cī
p̄re p̄fīcī gūnūlūm cīt̄ dī amore
būmālī vī p̄p̄cīs t̄būvī dīcī
ro t̄cūlī. Cīt̄ dīfīcī p̄le amī
gūnūlūm fīt̄ p̄s. quidū
cū qualitātē vīt̄ p̄cīt̄ dī
p̄fīcīs fīt̄ vīt̄ cīt̄. Cīt̄

Considera prima.

Recomendarem cordis
vite et ipsa cogitatione in rebus
divinis et mundis. (35)
In hoc etiam omnius regnum universi
cum inservi anima naturae. **Qui**. (1)
felix domini genitrix. vivos annos sicut
celum regnare. Et ad suam oculorum
rati fieri nec in rebus aliis ac cunctis a-
gnitis quae ponderis suis inveniuntur
so ab intelligentia ipsius non erit frumento
quo feruntur. multo versus certe. 5
la gita novatorum diligenter comparsa
clementis impensis.

Consideratio. II.
Latitudinem p. amorem cur-
ratim n. dicitur t. in d. s.
ex actius cognoscere quod sit
in ipso casu annis. Sequitur
ex p. senti. q. c. cuiusvis etiam
in alia ratione. In re corris illi credimus
Imo non stat bovis. q. d. in p. sente natura
la buntur amores quo feruntur. etiam l.
tuncupatur in inferno. Lingua quidam

mentis fertur in dēum p̄ amorem extaticū absq; p̄uia vel cōcomitāte cognitiōe. Et h̄ est misticum et absconditū. qd nemo sapientium seculi capit. Cōsentire videtur dominus Bonaventura in itinerario ca/vy. et vlti. Alioquin p̄terea non videtur possibl̄is ultima industria quā notauim⁹ ibidē. Spiritu a fantasmatib; auertere. qr cū nesciēt fm p̄m omnem intelligentem seu intellectuali opatione vtentem fantasma; ra speculari. optet si nō speculētur q̄ aia aliter feratur in deū q̄ p̄ intelligentiam vt vis detur. Presupponētes igitur oia q̄ dīni nūs dionisius cū suis expositib; sup bac theologia tradiderūt et c̄pti sunt. possum⁹ ad intelligentiam dicti huius Dugonis de balma cōsiderare tres modos/ quib; videt posse fieri q̄ amor sit absq; cognitione. vn⁹ est de amore pure naturali. scđus de amo; re pure supnaturali. tert⁹ est de amore habituali/ vel potius et habitib; elicito libe; ro ractuali. Est insup triplex actualis cognitionis sufficit ad p̄sens. quedam re cta. quēdā reflexa. et vtrac; potest esse l̄sum p̄t vel complexa. sp̄alis vel cōfusa. Quo circa notetur ad elucidatiōem p̄missorū meritis duodenarius cōsiderationum.

Consideratione prima.

Sat amore naturalem causas sine p̄uia cognitione in re que diligit amat vel appetit. P̄t in hoc q̄ in omni re fm dionisiū inueni⁹ amor naturalis. Vñ Boe. O felicis boim genus. si v̄ros animos amor q̄ celū regitur regat. Nō est aut in celo materiāl sicut nec in rebo alijs aia carentib; cognitionis. quis pondere sui amoris impresso ab intelligentia p̄uia nō errāt/ feruntur quo seruntur / multo verius et certius / q̄ sagitta moueat ad signū ex impenū p̄ iaciētū impresso.

Consideratio. II.

Sat hominem p̄ amorem naturalem nō liberū/ ferri in deū / nō ex actuali cognitione que talem in ipso causet amorē. Sequitur ex p̄senti. nō enī minus est amor naturalis in aia rōnali q̄ in rebo ceteris aia carentib; imo nō stat boiez esse sine pondere natura lis huius amoris quo serf in deū / etiam si damnatur in inferno. Cōsurgit exindecver

mis ille sevissimus/ quem p̄scientie remor sum appellamus. vñ verificatur de p̄pheta Non est par imp̄is dicit dīs. Et illud de damnatis. vermis eoꝝ nō moritur. Deniꝝ q̄ cū p̄tō neq̄ ppter hoc esse salus p̄f̄arel eterna. Hic amor est aduersarius noster se cūdū legē carnis corrupte. cui p̄ dilectionē liberam cōsentire nos cōuenit. dū sum⁹ in via. si nolumus tradi tortorib; in gehēna.

Consideratio. III.

Sat enī p̄t q̄ amor etiā natūralis fiat/ aut maneat/ absq; omni cognitione cōiuncta vel separata. Desepata qđem hoc certū est q̄ eocurrit ad quēlibet amorē dū p̄ducitur et seruat p̄mū cognitiones qđ est deus. Cete; rum potētia quelibet cognitionis rōalis nō minus p̄t exi⁹ a sua cognitione naturali/ q̄ a suo amore. Propterea manet semper et inngūtūr in eadē natura cognoscēre. amor et cognitionis naturalis. Utrū autē posset esse potētia cognitionis q̄ nō ess̄ q̄ mōlibet appetitua/ puto q̄ nō. qr nlla res p̄t esse q̄ nō appetat bonū. est enī bonum qđ oia appetit. Quellēt aliqui fortassis cōverso silt dicere/ q̄ nō est appetitus sine cognitione qlicq̄ licet imperfecta valde/ q̄ est tanq̄ aliq̄ naturalis imp̄ssio/ cōsequēs ad p̄mam cām efficientem/ exemplātem/ et finientem. Sed iste modus nō recipit cōiter. sicut nec ponit in rebo non cognitionis delectatio. de q̄ magis videref/ q̄q̄ ab aliquib; philosophatiū virtūs positū videatur. cōformiter ad usum cōtem q̄ dicimus pratū ridere vel gaudere dum floret et flore scit et vernat. Beatus est q̄ libertū amorē suū cōformat isti naturali/ qr si duo cōsensūt/ fiet ipis a p̄e quicquid petierint. Quippenō potest nisi deū vel cōforme dō simul et nature p̄mitus institute

Consideratio. III.

Sat boiem ferri indeū p̄ amorē libe; supnaturaliter infusū vel cōseruatū. nulla in ipso cognitione libera cōcomitante vel p̄ via respectu illius amoris. Cōstat enī q̄ amorē libere eliciti ab boile posset deus cōseruare destructo ois cognitionis actu. q̄ posito diligenter homo deū / tūc intellectuāliter nō cognitū/ saltē cognitione q̄ sit actus scđus elicitus/ qđ dicit ppter immediate

De mistica theologia.

notata de cognitione pure naturali que ē
p̄mus acrus essentiaſis aie/imo nō est nis
aia/pter qđ ab ipa ſepari nō pōt ipa ſtanſ
te ac perinde noiaatur entelechia. Simi
liter diceretur si deus p se immediate cauſa
ret actum amoris liberum in voluntate/nō
cōcurrente intellectu ut intellectus ē/iuxta
poſtiōem quorūdam dicentiū q̄ actus be
atiſcos in p̄fia pducit ſolus deus.

Consideratio. V.

Sat veritas eoz q̄ tradūtur de
theologia mīstica q̄ cōſtat in
amore ſolo. et q̄ amor ille ſupna
aturaliter inspireſ illis q̄ cōcupi
ſcunt ſapiam. Spectat hoc ad potentiam
dei. pñt ex pcedenti cōſtat. Spectat et ad ip
ſius ſapiam atq̄ bonitatem. ut apientibus
os mētis inspireſ ſpiritu amoris. neq; ne
get mūdis corde oſculū poſtulatū. ſed pre
ueniat etiā in bñdictionib; dulcedinis / de
ſideriū paupm/q̄ cū danielē ſunt viri desir
erioz. Satier in ſup pñulos ſuos eterna
ſapia/ab vberib; coſolatiōis ſue/ iuxta pia
mater. cuius vbera nō ſugit/ qui nō veraci
ter abſcq; fictione ſe cōſtituerit ut pñulu ſb
ea/iuxta ſententiam c̄pi qui ſimul eſt ſpon
ſus et ſponsa. pater et mater. amicus et ami
ca. qm̄ amor ſpūalis ſeruum nescit. Pōt
deniq; tota fere ſcriptura deduci ad hñc ſe
rum. Atuero nibil ad phantes ſug hoc caſſi
duo p deuor; miraculo. Propterea dic̄t̄ hec
ſapia mīstica appropriate r̄pianoz eē/taz
a dionizio q̄ a ceteris. Et ita controuer
ſia vel dubietas ois ceſſat in hac pre q̄niz
ſtat apicem mētis in deū ferri/sine cogniti
one actuali pñia. vel cōcomitāte ſic accipi
endo q̄ ſignatio nō cauſat amore illū ſup
infuſum/nec optet ut comiteſ ipm distin
guendo cognitionem app̄hensiua/vel de
claratiua/ab exp̄imētiua affectuali.

Consideratio. VI.

Sat vt amorem ſupinfuſum comē
teſt actualis cognition q̄ pñpif itel
ligibiliter amor ille /hoc eſt q̄ iudi
cat aia ſe amare/ et in deo delectari/imo et ig
nore ignotis p amorem iunḡ. Pro cui in
telligētia memoreſ illud de canticis. Auer
te oculos tuos a me qz ipi me auolare feces
runt. Ubi colligiſ q̄ duo ſunt oculi aie ro
nalis. vnuſ ſpectaſ ad cognitionā potentis
am. alter ad affectiuam. Ille ſcdus pñrie dñ

oculus amoris vel oculus ſponde. De q̄ in
eisdem cāticis Vulnerasti cor meū in uno
oculoz tuoz. Cōtingit aut q̄ dñ aia fertur
in dilectū p oculū amoris/ ſi temptet intel
ligere/ quid ſit illud qđ diliḡt euolat diles
ctio. ac pñnde dic̄t̄ euolare dilectus. Nihil
ominus eſt aliter poſſibile q̄ et dilectio ma
neat et cognition ſimul talis dilectōis ad tē
pñp pñſt̄at. Aliter eni nō potuſſet tradiriſ
ſcribi q̄liscuq; noticia de theologia mīſti
ca ut qđ illa eſt cōiunctio amoroſa dilec
tum dilecto/qđ exugat omnē ſenſum/qrl
nerat q̄ cōiungit ignotis ignote/ iuxta indi
uina caligine cū ſimilibus multib;

Consideratio. VII.

Sat q̄ amor hñoi ſupinfuſum
maneat abſcq; caritate/ ſic p̄phia
ſic fides et ſpes et alia cariſmata
Propterea talis amor nō eſt ſi
gnū infallibile ḡre graui faciētis. Conſo
nat hiſ cōis ſchola doctoz/q̄ nemo ſciat
caritatem bñre iuxta illud. Nemo ſciat a
more an odio dignus ſit q̄uis iſtud intelli
gi videat de amore p̄deſtinatōis et odio re
pbatōis. Valer hec cōſideratio plaudet
caritatib; et ut q̄ gloria p̄ mīſterioz ſigni
tōem in dñ gloriēt. Si nouero in q̄apo
ſtoliſ mīſteria oia inter q̄ eſt plane mīſti
ca theologia. nihil ſum. Veritas eſt q̄ ſic
de donis et beatitudib; loqui ſic de ſapiē
tia mīstica. Loquitur de ea aliqñ docto
res noiaut. Hugo de balma. pñt iſcludit
caritatē. Propterea dicit q̄ hec ſapia ex cel
lētius donū eſt q̄ ſola grā gratū reddens.
Amirum qz et grā eſt gratificans/ et ſapi
entia ſaporiſera et delectans.

Consideratio. VIII.

Sat dilectionem liberā et eliciens
naturaliter ponit in apicem mētis
q̄ dic̄t̄ ab aliq̄b; ſindereſis abſ
cq; hoc q̄ mētis ſe actualiter iudi
cet aliqđ diligere/ q̄uis iſta dilectio cogni
tiōem ſequat et cōcomitet. Concederent
iſtā p̄phia naturales ac pñnde multa ſaluarēt
abſcq; miraculo/ ſup bis que de mīstica the
ologia tradūtur a catholicis. Studiū
muſ in duob; opuſculis de mīstica theolo
gia p̄dē cōpoſitioſ p multas cōſiderationes
et industrias iſta determinare velut ad cō
munē intelligētia et p̄phiam deducētēs hñc
ſapiam. nō q̄ ſecludere vellemus diuinos

Et eius

Et eius elucidatione.

66.

et supernaturales influunt. absit hec pelagi ana temeritas/ sed cōsone loqui volumus phis et scholasticis theologiis/talia que nō abhorrent a suis traditionibz et scholis et si effectū est q̄licunq; ex pte/iudicium sicut le gentiū. et gloria deo. si vero nequaq; ignoscetū deus et tui. Deniq; tota rō cōsiderationis p̄ntis cōsistit in hoc/q̄ dicit ph̄s de vehementer habituatis q̄ in suis actionibus nō deliberant aut saltem ita se habent q̄ se deliberare nō iudicant. Agit enī ars pfecta mō nature. sicut oñdūt oēs artifices/ etiam mechanici circa exteriora laborātes tertiore cybariste scriptores et c. Quanto amplius hoc inueniri potest in actionibz immanētibus vel intrinsecis. Nam et sepe multa cogitamus/multa diligim⁹ sub omni facilitate/que nec cogitare/nec diligere iudicamus. Precedit nihilominus et comitatur naturaliter in omni dilectione p̄sertim elicta et meritoria/cognitio dilectionem. et si nō cognitio reflexa/tū recta. Nec est traditio oīm tam ph̄oz q̄ theologorū et moraliū cū experientia dicētū p̄ vocē Augustini. Inuisa diligere possumus/incongrua nequaq;.

Nonna consideratio:-

Sunt simplices idiotas p̄ fidem spem et caritatem citius et sublimius puenire ad theologiā mysticā. q̄ eruditos in theologia scholastica et discursiva. Sunt ad hoc multe rōnes quarū aliq; notat sc̄tū Tho. inq̄rēs cur simplices sunt aliqui deuotiores q̄ literati. Ita fides talium min⁹ est inquieta et fantasias cōtrariarū opinionū/q̄s nec audiunt nec cogitant. Sunt insup humiliores q̄bus grām dat deus/q̄ cū simplicibus graditur. oīm vero supborz et sublimiū colla p̄pria virtute calcavit. Preterea simplices h̄nt aliqui curam de salute sua maiores in timore et tremore. Qualiter autem sic istis simplicibz imo et pueris ambulandū p̄ mystica sapia/terigim⁹ in opusculo q̄daꝝ de simplificatiōe cordis/via sc̄da. Dicebat vñus. Ego p. cl. annos et ampli⁹ vñsa ui et reuersauī/ multa studēdo/legēdo/orādo/meditādo/in ocio tñis multo/et nichil inueni cōpendiosius/efficacius ve ad consecutiōem theologie mystice/q̄ ut fiat spūs et aīa sub deo/tanq; p̄pulus et p̄pula/int̄ta metaphorā aīdīctā vbi medicitas spūs

lis locū haber p̄cipuum. cum fide simplici q̄ deus puer natus est nobis. et p̄pulus datus est nobis.

Decima cōsideratio:-

Sunt cōcordia theologorū et de theologia mystica loquentium. p̄missis cōsideratiōibz sicut arbitramur attētis. Lū philosophis aut̄ fide carentibz neqt̄ esse cōuentio in hac pte. Ratio qz nolūt credere vt intelligant. incedentes crassa ceruice/et erecto collo/nolentes captiuare oēm intellectum/neq; volūtatez in obsequiū tpi. Quāobrem verissime enūciatū est. q̄ hec est p̄prie p̄pria sapia p̄piano rum. tanq; fons signatus. cui nō cōicat alienus. qm̄ carnalis hō nō p̄cipit ea que dei sunt. Stulticia est enī illi. dum sit ei p̄pus petra scandali et signū cui cōtradicitur. dū nō intrat p̄ ostiū vt pascua inueniat. maxime qz nō vult māducare panē de celo vñp nec bibere vinū germinans virgines. Per cuius ramen sacre cōmunionis frequentationē sup̄ oīa sit hō deuotus et habilis ad theogiam mysticam. si vitā et mores huic salutifero sacramento cōformare non omittat/p̄t alibi sub cōsideratione m̄ltipli cōnoratum est.

Consideratio. XI.

Sunt nequit vt theologia mystica sit in hoīs mētē sine q̄licunq; dei cognitione. Fuerūt q̄ dice rent nihil nos cognoscere de deo nisi p̄ ab negatiōem. Cōtra q̄s est cū rōne et auctori tate articulus parisius cōdemnatus. Si aliūde deducit cōsideratio p̄n̄s/notādo q̄ oīs app̄hensio vel motio intellectualis/siue de deo vel de alijs/dici p̄t cognitio. immo et visio/p̄ illū loquēdi modū q̄ vñmū de sensibz exterioribz. vbi oīs sensatio visio noīatur. vt dicimus vide q̄liter hoc sapit hoc olet. sonat. suave est. ledit. Sed materia de his sensibz in intellectu p̄portionabili existentibz/latiōr q̄s vt dissērat. p̄ p̄nti. Sic enī vocat Arest. et Basilius intellectū sensum. Sic cōis vñs dicit de bñ iudicāte. Iste bene sentit. iste clare videt in materia. Sic Gregorius in omelia. Amor iqt̄ ip̄e cognitio est. Et vere sic est fm̄ tacū/gustum/et olfactū spūales. imo tantū potior p̄ceptiblōr et purior est cognitio/q̄sto in timor. circa deū qualiter ip̄m tāgūt/gustat.

pp. 3

De purificatione sensuum.

*et oſſaciūt mīſtice theologiſſantes. nō au-
ditores tñ. ſed inspectores ſed factores.*

Fbonatur exemplū pueri sup m̄rēm suādū
fugit et amplectatur eam. qui plerūq; nichil
videt/nibil audit/aut saltē nō iudicat se vi-
dere/vel audire quicq; totus in lactatione
vñ delectatio dicta est occupatus. **T**unc nī
hil cognoscit sub q;cung; rōne reflexa etiāz
q; lac sit dulce vel bonū/vel ens vel nō ens
sed tñmō lactadū se vberib; imphmit. **E**t fit
mulceris quedā opatio exprimētatiua/nō
reflexa/nec declaratiua/nec enūciatiua:-

Felix puer ille etiam si centū sic annoꝝ sub
sapia matre sua/ qualis erat magnific⁹ rex
ille dauid p̄nulus in oculis suis/ ⁊ virilior
ceteris aī deū. **F**undemus sup̄ hanc sili
tudinem sensui sp̄uāliū ad corpales/simi
litudinē aliam p̄ theologie mistice cogniti
one cōuenientem. **L**ōstituamus duos ho
mines corā oculis nostre cōsideratiōis/q̄
rum vnius sit acutissimus in dupli sensu
visus ⁊ auditus. sed habeat hebetatos pe
nitus ⁊ obtusos tres alios sensus. qui sunt
olfactus gustus et tactus. **L**ōstituam alter
qui cecus sit ⁊ surd⁹. sed habeat expeditos
alios ⁊ viuaces olfactū/gustū ⁊ tactū. **L**ō
stat q̄ iste sc̄s poterit maiores expiri dele
ctatiōes sensuales q̄s p̄mus. **L**ōiecturem⁹
ex ista silitudine q̄ phi vel theologi litera
ti/vigēt in risu ⁊ auditu sp̄uālib⁹. sed euēit
multis q̄ trib⁹ alijs careant sensib⁹ vel im
peditos ⁊ obtusos p̄sūs h̄nt. **P**rouenit
ecōtra de simplicib⁹ illitteratis/q̄ velut ce
ci ⁊ surdi sunt ad phie schola stice p̄ceptiōz
qui ceteris sensib⁹ vigēt in sp̄uāliū olfactu
gusto et tactu. Nullus ergo mirabitur ista
cōsiderans si simplices illitterati ceci et sur
di nisi q̄tū fides infonat/ oblectant̄ in deo
quē desiderādo ⁊ amando olfactū/gustū ⁊
et amplexādo tangūt. **H**ntes p̄ vite purita
tem ⁊ simplicitatē sensus istos purgatos/
atq̄ reformatos. dū in alijs male viuētib⁹
penit⁹ Stupidi sunt/nec p̄cipiūt ea q̄ de diui
nis suauiter redoleat sapiūt ⁊ mulcēt. q̄uis
videat ⁊ audiāt. **E**xemplū sile de canib⁹ vēa
ticia respectu nō venaticoꝝ posset induci.
Reducūtur insup̄ isti quinq̄ sensus ad
duos oculos q̄ sunt intellectus ⁊ voluntas
cognitiōis sc̄z ⁊ amoris. **V**il⁹ enī ⁊ audit⁹
p̄ appriatiōm maḡ spectat ad intelligētiaꝝ
ceteri tres ad affectum vel amorem:-

Consideratio XII.

Stant simul affectualis cognitio
theologie mistice / et alter modus
contemplationis qui dicuntur pure et
liqde veritatis diuinae. Sic diuines
si tractatores de utraque preplatent et varieque
libet figurant. Affectualis in maria sedente
et in sposa quod delitum affluit innixa tamen super di-
lectum suum. Intellectualis vero in israel et rachel et
in sposa ascendente sicut aurora luna et sol.

Sopet q̄ intelligētia ferat in dēū sine h
et nūc. H̄ est sine cōtinuo & tpe & ita sine cō/
mītiōe fanta smātū. Hoc vero tante diffi/
cultatis cē dicit Aug⁹ cōsonās platonis et
seq̄ib⁹ q̄ nō nūf in raptu qdā more chorū
scationis possit sincera vītas hec cognosc̄i
erīa a paucis & raro. Quēadmodū non ita
senserūt de theologia mīstica affectuali / q̄
eam assēq̄ibilē tradūt. Possibilitatē deni/
q̄ cōsideratiōis hui⁹ suadēt ea q̄ in paulo
facta sunt & in bīs ἀplebunt. S̄ amplior
psecutio nō ē opusculo pūci necessaria nec
fue possibilis breuitati. H̄enig distribu/
it vnicuq̄ de mīsteria sua purvult q̄ hodi
ernā solēnitate ascēdēs in altū dedit dona
in boīb. In cui⁹ cōmemoratiōe solēnitas
hec scripta sunt Lugduni ad elucidatiōe
scholasticā mīstice theologie cōsistentis i/
amore p. Johem de Berzon cācellariū pa/
risien. Anno. D.cccc. xxiij. pma Junij.
Cōsci⁹ est anim⁹ me⁹. exp̄ientia certis.
Mīstica q̄ retuli dogmata vera scio.
Nō tñ idcirco scio me fore glificandum.
Spes mea crux xp̄i. Gratia nō opera.

Carmen de purifi

catione sensuum interiorum.	
Gaudia queris	Lor tibi frustra
Sensibus herens	Infatuatis
Lamnis amore	Tacitus et auris
Naris odora	Vis oculorum
Lingua sapora	Hic tibi sensus
Quinq; dati sunt	Spirituales
Quos eberant	Dorbidus intro
Lorpis humor	Dorridus/asper/
Fedus/et ater	Spirucus/amarus
Vis reparetur	Contere tete/
Noxius humor	Dre vomenti
Prodeat extra	Jam minus egri
Celica carpent	Gaudia sensus
Obijciet se	Zunc deus vltro
Omnia fiet	Omnibus vnnus
Ayre melodus	Dre saporis

Lacu*les*
Lacu*s* *et* *l*
San*ct*
So*n*
Tra*ns*
Tra*ns*
Tra*ns*
Tra*ns*
Tra*ns*
Tra*ns*

a Opusculum epistola Jobis de Beronac
partium de religionis pietatis et
moralium Bulberum munera proponit
duchom cardinalis Salicuri monachorum domus francescanae Lutetiae